

Datum van indiening : 15 september 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp : Voedselarmoede in Brussel

In Brussel stijgt de vraag naar voedselhulp sterk. De cijfers zijn dramatisch. Vandaag is er nog steeds een stijging van 25% behoeftigen bij de voedselbank Brussel-Brabant berichtte BRUZZ. Sint-Joost noteerde in juli 5 keer meer vragen. In de eerste maanden van de Coronacrisis werd 55 procent meer voedsel verdeeld dan in dezelfde periode vorig jaar. De Belgische Federatie van Voedselbanken noteert tot 20% meer vraag. De grote schuldige is uiteraard de Coronacrisis. Toch mogen we niet uit het oog verliezen dat het probleem ook structureel is. Al jaren stijgt de vraag blijkt uit de cijfers van de Belgische Federatie van Voedselbanken (voor België steeg het aantal hulpbehoevenden van 92.000 in 2000, 115.000 in 2010 tot 195.000 vandaag)

In Brussel zijn meer dan 80 organisaties actief die voedselhulp aanbieden. De solidariteit is groot. Tijdens de lockdown werden lokale koeriers ingezet, veel vrijwilligers zetten zelf acties op poten om mensen in nood te helpen aan voldoende en gezond eten voor hun gezin.

Verschillende overheden in Brussel organiseren en/of ondersteunen de voedselbedeling. Ook de VGC helpt mee, met name door steun aan het werkveld actief op het terrein. Denk bijvoorbeeld aan het initiatief waarbij Culthureghem en Samenlevingsopbouw samen voedselpakketten bezorgen aan families in nood. In een vorige Commissie ging u al uitgebreid in op de grote inspanningen die het VGC-netwerk levert.

De verhalen achter de hulpvragen zijn vaak schrijnend. Er is veel schaamte. Vaak gaat het om alleenstaande ouders die hun kinderen gewoon al voldoende eten willen kunnen geven. Ook ouderen met een te laag pensioen staan in de rij. We weten dat veel mensen die met moeite de eindjes aan elkaar konden knopen, nu echt in de problemen komen.

Een rijke stad als Brussel kan dergelijke voedselarmoede niet tolereren. Niemand in Brussel mag honger lijden.

De voedselbedeling is een laatste stap, als het echt niet anders kan. De nefaste gevolgen van te weinig of te ongezond eten zijn dan al langer aan de gang. We moeten dus ook vroeger proberen ingrijpen. De Brusselse Nederlandstalige scholen bereiken veel kinderen die thuis lijden onder voedselarmoede. Toegang tot betaalbare en gezonde voeding op school kan voor veel gezinnen al een groot verschil maken. De VGC en het scholennetwerk voeren hierrond al een actief beleid. Zo zijn er de subsidies voor gezondheidsinitiatieven van scholen. Sommige scholen bieden gratis ontbijt aan, anderen voorzien fruit.

Vandaar mijn vragen:

- Er werd aan het begin van de Coronacrisis een werkgroep opgericht met daarin onder andere de verschillende kabinetten en administraties, de OCMW's, het Overleg over Voedselhulp en ook de VGC. Is deze werkgroep nu nog actief en wat zijn de laatste acties?

- Volstaat vanuit de ervaring van de VGC het huidige aanbod aan voedselhulp? Wat zijn de signalen van het VGC-werkveld, kunnen zij de stijgende vraag aan?
- Kan u toelichting geven bij de inspanningen van de Brusselse Nederlandstalige scholen om via de scholen voedselarmoede aan te pakken? Hoeveel scholen bieden gratis of zeer goedkope maaltijden aan voor bepaalde doelgroepen? Is er ook hier een stijgende vraag merkbaar?
- Hoe kan de VGC haar steentje bijdragen om de bredere problematiek van voedselarmoede in Brussel aan te pakken?

Els Rochette,

14 september 2020